

Folketingets Boligudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 30. maj 2011

EAN/ J.nr. 2009-301

Under henvisning til Folketingets Boligudvalgs brev af 14. april 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 126 (BOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bjarne Laustsen (S)

Spørgsmål nr. 126:

”Vil ministeren redegøre for hvad en tvangsudsættelse koster samlet set, når man tager højde for de omkostninger, som de involverede parter har i forbindelse med en tvangsudsættelse, herunder inkluderende de omkostninger, der påhviler hhv. den udsatte lejer, udlejer, kommunen og øvrige myndigheder?”

Svar:

Udover de menneskelige omkostninger, som selvsagt skal tages meget alvorligt, har tvangsudsættelser fra lejemål en række økonomiske omkostninger for de berørte lejere, udlejere, kommuner, domstole, politiet mv. Det er ikke muligt at foretage en præcis opgørelse af de enkelte omkostningselementer, idet der ikke foretages en særskilt kontering af de udgifter, der skyldes udsættelserne. De samlede omkostninger kan derfor kun skønnes med en betydelig usikkerhed.

Ministeriet er ikke i besiddelse af præcise oplysninger om størrelsen af de udgifter, der påhviler udlejerne i form af tabt husleje, istandsættelse mv. Hvis det antages, at udlejernes tilgodehavende hos lejere, der bliver sat ud, i gennemsnit, udgør 50.000 kr. pr. udsat husstand, havde udlejerne i 2010 et umiddelbart tab på omkring 219 mio. kr. Nogle af pengene kommer ind igen, men størsteparten må antagelig afskrives som tab. Hvis 15 pct. af pengene kommer ind, når kravene sendes til inkasso, udgør de almene og private udlejeres tab i størrelsesordenen 186 mio. kr. årligt.

Kommunerne har udgifter til administration i forbindelse med behandlingen af boligorganisationernes indberetning af restancesager og fogedretternes indberetning af udsættelsessager. Herudover har kommunerne udgifter til for eksempel administration af kontanthjælp og social pension, hvis en borger gentagne gange har misligholdt sin huslejebetaling. Endelig har kommunerne udgifter til deltagelse i udsættelsesforretninger vedrørende børnefamilier. Kommunernes administrative udgifter i forbindelse med udsættelser skønnes med betydelig usikkerhed at udgøre i størrelsesordenen 23 mio. kr. årligt. Regnestykket er baseret på de forudsætninger, der blandt andet er anvendt i forbindelse med beregningerne af de seneste års tiltag på udsættelsesområdet.

Hittegodskontorernes nettoudgift vedrørende udsatte lejeres bohave (jf. pkt. 1 d.) skønnes på landsplan at udgøre i størrelsesordenen 15 mio. kr. årligt.

Til belysning af domstolenes omkostninger i forbindelse med tvangsudsættelser har jeg indhentet bidrag fra Domstolsstyrelsen, som oplyser følgende:

"Domstolsstyrelsen har forstået spørgsmålet således, at det ønskes oplyst, hvilke udgifter der samlet set påhviler udlejer, lejer, kommunen og øvrige myndigheder i forbindelse med fogedrettens bistand til udlejer ved udsættelse af en lejer fra et beboelseslejemål.

Domstolsstyrelsen kan herefter indledningsvist oplyse, at udgifterne forbundet med udsættelsessager generelt afhænger af sagens omstændigheder. I de tilfælde, hvor lejer er fraflyttet lejemålet, vil udgifterne til tvangsudsættelse alt andet lige være mindre end de tilfælde, hvor lejer stadig anvender lejemålet.

Udgifterne i udsættelsessager vil kunne omhandle følgende udgiftsposter:

- 1) Lejers/udlejers udgifter til: a) retsafgifter, b) advokatbistand, c) låsesmed, d) flytning og evt. opbevaring af lejers ejendele.
- 2) Politiets udgifter til bistand i forbindelse med udsættelse af lejer
- 3) Domstolenes lønudgifter til personale og øvrige driftsudgifter.
- 4) Kommunens udgifter til a) socialforvaltningens deltagelse, hvis der er børn på adressen, b) evt. betaling af restance for at undgå udsættelse, c) genhusning af lejer.

Udgifterne til retsafgift i udsættelsessager, jf. pkt. 1, udgør som udgangspunkt 300 kr. med tillæg af 400 kr., hvis der bliver tale om en udkørende fogedforretning.

På baggrund af statistikdata for 2010 om det samlede antal af udsættelsessager vedrørende lejemål kombineret med oplysninger om det samlede antal årlige fogedsager og det samlede årsværksforbrug for jurister og kontorfunktionærer til behandling af fogedsager skønner styrelsen umiddelbart, at der

anvendes ca. 7-8 juristårsværk og ca. 20 kontorfunktionærårsværk pr. år til behandling af udsættelsessager om private lejemål. Det svarer til en årlig udgift (vedr. pkt. 3) på ca. 15-16 mio. kr. inkl. et såkaldt administrativt overhead (andre udgifter end lønudgifter, herunder f.eks. til it, husleje, el, varme og porto), eller ca. 750 kr. pr. afsluttet sag. Det foretagne skøn er behæftet med en vis usikkerhed.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at det ikke er alle udsættelsessager, der ender med, at der rent faktisk sker en udsættelse, idet nogle sager afvises, ligesom der også er sager, der trækkes tilbage af udlejer eller henvises til en anden ret. Ovennævnte skøn dækker byretternes behandling af den samlede portefølje af udsættelsessager – dvs. både sager, hvor der rent faktisk sker udsættelse og sager, hvor der ikke sker udsættelse.

Det kan oplyses, at der i 2010 blev afholdt i alt 20.756 udsættelsessager, hvoraf de 4.382 sager endte med en faktisk tvangsudsættelse af lejer.

Styrelsen har ikke oplysninger om de øvrige udgiftsposter."

Jeg henholder mig til Domstolsstyrelsens svar for så vidt angår byretternes udgifter til administration af udsættelsessager.

Udgiftsskønnene omfatter ikke udgifter til politiets bistand ved udsættelser samt kommunale udgifter til opfølgning på udsættelser, som er blevet effektueret.

Benedikte Kiær

/ Lise Nielsen